

JACK EL-HAI
A NÁCI
ÉS A PSZICHIÁTER

HÁBORGÓ ELMÉK
LABIRINTUSÁBAN

Opén Books

A LEGFONTOSABB SZEMÉLYEK

A NÜRNBERGI BÖRTÖN SZEMÉLYZETE

Burton Andrus, ezredes, börtönparancsnok
John Dolibois, százados, börtönjóléti tiszt
Gustave Gilbert, főhadnagy, pszichológus
Douglas McGlashan Kelley, őrnagy, pszichiáter
Howard Triest, tolmács

A NÜRNBERGI VÁDLOTTAK

Karl Dönitz, főtengernagy és Hitler kijelölt utódja
Hans Frank, a náci által megszállt lengyel területek főkormányzója
Wilhelm Frick, birodalmi belügyminiszter, később a Cseh–Morva Protektorátus birodalmi helytartója
Hans Fritzsche, a Rádióügyműködés Osztályának vezetője a Birodalmi Propaganda-minisztériumban
Walther Funk, gazdasági miniszter
Hermann Göring, birodalmi marsall (*Reichsmarschall*) és a Légierő (*Luftwaffe*) főnöke
Rudolf Hess, a Führer helyettese 1941-ig
Alfred Jodl, Wehrmacht Főparancsnokságának hadműveleti főnöke
Ernst Kaltenbrunner, a biztonsági rendőrség irányítója
Wilhelm Keitel, a német haderő főparancsnokságának főnöke
Robert Ley, a Német Munkafront vezetője
Konstantin von Neurath, külügyminiszter (1938-ig)
Franz von Papen, német alkancellár 1933-tól 1934-ig
Erich Raeder, a német haditengerészet főparancsnoka

Joachim von Ribbentrop, külügyminiszter

Alfred Rosenberg, a náci párt ideológusa és a megszállt keleti területek birodalmi minisztere

Fritz Sauckel, munkaügyi főmegbízott

Hjalmar Schacht, a Reichsbank elnöke és gazdasági miniszter (1937-ig)

Baldur von Schirach, a Hitlerjugend vezetője

Arthur Seyss-Inquart, osztrák kancellár és Hollandia birodalmi biztosa

Albert Speer, fegyverkezési és lőszerügyi birodalmi miniszter

Julius Streicher, a *Der Stürmer* szerkesztője

A NEMZETKÖZI KATONAI TÖRVÉNYSZÉK TISZTSÉGVISELŐI

William „Wild Bill” Donovan, a főügyész különleges tanácsadója

Robert Jackson, amerikai főügyész

Geoffrey Lawrence, bíró, a bíróság elnöke

DOUGLAS MCGLASHAN KELLEY CSALÁDJA

Charles McGlashan, nagypapa

June McGlashan Kelley, anya

George „Doc” Kelley, apa

Alice Vivienne „Dukie” Hill Kelley, feleség

Doug, Alicia és Allen Kelley, gyermekek

Első fejezet

A HÁZ

A Kelley család egy szélesen terpeszkedő, mediterrán stílusú villában élt a Highgate Roadon, a kaliforniai Berkeley-től északra fekvő Kensington dombjai között. A villa vörös cserépteteje magasan emelkedett az öböl távolban fodrozódó vize fölé, de valamivel közelebb, a négy lépcsőzetes terasz és a kikövezett kerti ösvény mögött, egy mamutfenyőkkal és gyümölcsfákkal benőtt lejtő túloldalán már a Sunset View temető sírkövei meredeztek.

Kelley-ék U alakú házának belső udvarán egy kis méretű körhinta és gyerek-úszómedence kapott helyet. A bejárati ajtón át egy folyosóra lehetett bejutni, amelyről bal felé nyílt a konyha, ahol a doktor egy jókora sütő, egy gyorséttermi főzőlap és egy húsdaráló segítségével készítette a család étkeit. A konyhából egy éléskamra nyílt, benne fagyasztóval. A legidősebb fiú egy alkalommal a zúgó berendezés tetején ücsörgött, és azt fontolgatta, hogy egy baltával megöli az apját.

A bejárati folyosó jobb felé egy fürdőszobához vezetett – egy, 1958 első napján történt rettenetes esemény színhelyére –, azon túlhaladva pedig a nappaliba lehetett eljutni, ahol is szemünk elé tárhatott egy kandalló, egy hosszú kanapé és a doktor külön használatú zöld bőrfotele. A nappali padlóját szőnyeg borította, a bútorokat pedig a falhoz tolták, szabad teret biztosítva ezzel a vendégségbe

érkezőknek. Dr. Kelley alkalomadtán ebben a helyiségben folytatott egy játékot a legidősebb fiával. A fiút kiküldte, és távollétében a doktor elmozdított valamit – például egy ceruzát a dohányzóasztalról. Amikor a fiú visszatért, rá kellett jönnie, hogy mi változott meg a szobában.

A nappalin túl volt található dr. Kelley és Dukie hálója, ahonnan a kétezer négyzetméternyi telek hátsó részére nyílt kilátás. Ha a gyerekek bevették magukat a folyosóról nyíló aprócska gardróbba, innét kifülelhették a szüleik veszekedéseit a fal másik oldalán.

A nappaliból feketére festett lépcsőfokok vezettek fel az első szintre. Odafent egy szőnyeg takarta golyónyom csúfította el a magasba törő ablakoknak köszönhetően napfényben úszó folyosó fapadlóját. Mielőtt dr. Kelley irodája előtt végéhez érkezett volna, a folyosó egy faliszekrény mellett haladt el, amely a doktor előadásaihoz használt bűvészkellékeit rejtette.

A kilátás az iroda ablakából pompás panorámát kínált a Golden Gate-szorosra és az Alcatraz-szigeti börtön világítótornyára. Amikor dr. Kelley megfordította irodai székét, hogy a kilátásban gyönyörködjön, tekintete megállapodhatott Alcatrazon, és visszaemlékezhetett azokra a hónapokra, amelyeket egy másik börtönben, Nürnbergben dolgozva töltött. Íróasztala rendezett volt. Tárolószekrényekben és egy kis laboratóriumban csontfűrészeket, egy laborasztalt, mozsarakat, borszeszegőket, mérőhengereket és főzőpoharakat, kristálygyűjteményeket, üveglapokra préselt növénydarabkákat, két emberi koponyát és mindenféle vegyszert tárolt – utóbbiak közül számos mérgező volt.

A gyerekek az alsósori hálósobákban aludtak. Rettegtek attól, hogy dr. Kelley elalvás előtt benéz hozzájuk búcsút mondani, mert ezek a látogatások egészen kiszámíthatatlanok voltak. Amikor meghallották, hogy teste súlya alatt megreccsen a lépcső, még maradt pár másodpercük felkészíteni magukat az érkezésére – ugyanis sosem tudhatták, milyen hangulatban lép be hozzájuk.

Az utolsó szóváltás a konyhában kezdődött. Dr. Kelley és Dukie veszekedései gyakorta végződtek azzal, hogy a nő összeszedelőzködött, fogta a táskáját, és aznapra eltávozott otthonról. Ezúttal dr. Kelley viharzott ki a konyhából üvöltözés kíséretében, és felcsörtetett a lépcsőkön az irodájába. Bevágta maga mögött az ajtót, feldöntve egy porcelán ajtótamasztékot, amelynek darabkái lezáporoztak a lépcsőn. Pár perc elteltével aztán a doktor előbukkant, valamit rejtegetve a kezében. Elindult lefelé, majd megállt a lépcsőpihenőn, amely színpadként magasodott a nappali fölé. Kiáltva közölt valamit, ami feleségét, apját és gyerekeit egyszerre rémítette meg és képesztette el. Aztán valamit a szájába dugott, és nyelt egyet.